

REDAKČNÍ RADA *pražská* konala schůzi dne 13. listopadu 1935 za předsednictví Dr. Karla Nováka. Zúčastnili se jí kolegové: Dr. Edelstein, Dr. Štafl, Dr. Kubeš, Dr. Klíma, Uxa, Dr. Novák, Dr. Homolka, Omluven Dr. Jindřich, Dr. Lepař. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: reforma práv. studia, poplatkové předpisy, úprava úrokových sazeb, legální zástavní práva a nepřehlednost pozemkových knih jimi způsobené. Příští schůze stanovena na den 11. XII. 1935 o 18. hod. na právnické fakultě u Čechova mostu. — Redakční rada *bratislavská* konala schůzku dne 15. novembra 1935 v semináři dejín práva stredoeuropejského. Účastnili sa jej kolegovia: Dr. Luby, Dr. Bečvář, Dr. Holák, Sylvia Šimová, Bliska, J. Karpat, F. Karpat, Rebro. Hovorilo sa o otázke právnického štúdia, reforme manželského práva. — Redakční rada *brněnská* konala schůzi dne 15. listopadu 1935 na právnické fakultě za předsednictví prof. dr. Z. Neubauera. Zúčastnili se jí kolegové: prof. dr. Čáda, doc. dr. Kubeš, dr. Vlk, Mládek, Míša, Sommr. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: reforma právnického studia, usnesení advokátní komory o přijímání koncipientů, směrnice pro příští čísla.

L i t e r a t u r a .

JAROSLAV HURT: *Řečnictví v teorii i v praxi*. Elokuce právní a politická. — Praha, 1934, Všehrd, str. 120 in -8. — U nás se sice mnoho mluví ve společnostech veřejných i soukromých, ale není dobře být zvědavým, jak se mluví. Rádi se holedbáme svým demokratismem, ale právě jednu z nejdůležitějších stránek demokratismu, projevy řečnické formou zůstávají velmi pozadu za minimálními požadavky a o jejich obsahu raději ani nemluvíme. A tak nevíáme příručku Hurtovu z povinnosti referentské jako nějaký objev, nýbrž jako *nutnost*, která dávno měla být splněna. Právě v minulém čísle jsme se dočetli, že sousední Rakousko s autoritativním režimem, ne s demokratickým, zavedlo dokonce elokuci jako předmět na právnické fakulty, kdežto u nás se musíme spokojit s formou lektorských přednášek. I poslední úředník s právnickým vzděláním musí se stýkat denně s veřejností a tak nezbytnost umět mluvit veřejně nám nikdo jistě neupře. Skutečnost jest ovšem jiná a snad jen jako malý, ale pádný argument stačí připamatovat: slyšeli jste už někdy podřadovací »řeči« mladých doktorů práv při promocích? Jestliže ano, pak dáte nesporně referentu za pravdu.

Hurtova příručka nemůže ovšem udělat řečníka z někoho, kdo jednak nemá aspoň trochu nadání a pak kdo zásadně nemá dobré vůle. Ale mnoho se dá zmocí pevnou vůlí a skromností, že není vše nejlepší, jak to sami děláme. A tu považuji Hurtovu příručku za velmi spolehlivého vůdce. Vedle přehledně podané teorie, bez níž by byly následně praktické výklady nemožné, podrobně podává v ní autor návod zcela praktický. Dobře připomíná účel elokuce, který si musí každý uvědomit, chce-li dosáhnout žádaného účinku. Dále navrhuje k technice řeči, kdy smíme a kdy nesmíme řeč čísti, kdy a jak se improviseje, nezapomíná na psychologickou stránku řečnických projevů a pak probírá různé typy řečí i jejich stavbu. Nedejme se zaleknout některými tituly autorovými, které postrádají potřebnou koloritu (na př. »O právu« nebo »Politické strany« a p.), vždy se i pod nimi skrývá leccos důležitého z bohaté praxe učitele řečnictví. Trochu bych si stěžoval do systematicky příručky, protože problémy správné mluvy jsou vlastně problémy technické, o nichž autor mluví jednak na počátku, jednak na konci své knihy. Ale protože k jejímu závěru zařadil i návod cvičení dýchacích při řečích a několik ukázek (jest litovati, že autor ne-

našel ani jediného příkladu českého, který se značně liší od typu na př. románského nebo anglosaského), tento nedostatek, je-li vůbec nedostatkem, snadno si každý čtenář napraví. Bylo by dobře, aby Hurtova příručka nalezla ne čtenáře, nýbrž hojně uživatele a žáky, kteří z ní mohou získati to, čeho potřebují.
Ča.

DR. L'UDEVÍT ČERNO-ČENĚK SYKORA: *Hasičský příspěvek při požiarom poistení (hasičský fond) a obecná dávka hasičská na Slovensku a Podkarpatskej Rusi*. V Bratislave 1935. Nákladom vlastným, str. 128. Cena 22 Kč. Kniha táto obsahuje zákon č. 79/1935 Sb. z. a n. o hasičskom príspevku pri požiarom poistení a príslušné predpisy zákona č. 329/1921 Sb. z. a n. o obecnej hasičskej dávke. Oba sú opatrené výkladmi a poznámkami vysvetľujúcimi podrobnosti ustanovení. Ďalej sú uvedené príslušné úradné obežníky týchto predpisov sa týkajúce. Prvou časťou je zákon o hasičskom príspevku pri požiarom poistení, ktorý obsahuje rôzne zmeny a novoty a to o platení hasičského príspevku k požiarnemu poisteniu a udeľovaní príspevku na hasičské potreby a podpory členom hasičského sboru, ktorí utrpeli dajaký úraz pri výkone svojej služby. Druhú časť knihy tvoria ustanovenia o hasičskej dávke obecnej v rokoch 1935—1939 a jej vyberaní. Ku prvej časti sú pripojené vzorce žiadosti o udelení hasičskej podpory, ktorú podáva úraz utrpivší, resp. jeho pozostalí a žiadosti o udelení príspevku na hasičské potreby, ktorú podáva obec. Po druhej časti nasledujú vzorce usnesení a vyhlášok obecných zastupiteľstiev o platení obecnej hasičskej dávky. Príručka sa hodí ako praktická pomôcka, keďže jednak obsahuje všetky dnes platné ustanovenia hasičského fondu a vyberania obecnej dávky sa týkajúce, jednak dáva pokyny a vysvetlenia i neodborníkovi prístupné.
F. Karpát.

LOUIS LE FUR: *Nástin mezinárodného práva verejného. Kritika kritiky*. Myslím, že své značné lítosti, že jest určitý druh kritik a kritiků, vůči nimž právo sebeobrany nemůže býti nikomu odepráno. Dovolují si alespoň dovolati se v posledních číslech »Všehrdu« precedentu pana J. Hrabánka, obdobně to oběti kritiky pana dra Olšara, s nímž mám nyní co činiti i já od té doby, co tento břitký kritik, objeviv v sobě netušenou kompetenci internacionalisty a francouzského filologa, přinesl v posledním čísle »Všehrdu« svůj posudek o mém zpracování Le Furovy knihy »Nástin mezinárodného práva verejného«. Moje obrana nebude ostatně dlouhá a nebude nikterak komplikovaná.

S výtkami, týkajícími se překladu samého, polemisovati nehodlám. Stačí tu, když prostě shrnu oněch několik překladatelských strašlivostí, které p. dra Olšara tak pobouřily, že neváhá o mně prohlásiti, že jsem »svou výzbrojí theoretickou a linguistickou naprosto nestačil k jasnému přeložení a pochopení myšlenek Le Furových«. K jeho spravedlivému rozhořčení jsem přeložil: mesure — míra, un moment — určitá chvíle, illi-cite — neoprávněný, reconnaissance — uznávání, le caractere distinctif — rozeznávací rys, la forme fédérative — spolková soustava, Flibustier — Flibustýr, un but d'ordre général — cíl povahy povšechné, collectivité — útvar (sc. sociální, jak plyne jasně z kontextu). Za všemi těmito výrazy stojím nyní tak jako dříve a s klidem očekávám soud všech čtenářů knihy, kteří by tyto námitky kritika uznali za hodné své pozornosti. Stejně přecházím i takové námitky, v nichž jenom malichernost zádvoří s nesprávností (tak na straně 269 jsem neuvedl žádného ze současných čl. internacionalistů, neboť v kapitole jsou uváděni pouze autoři již nežijící).

Je čirým výmyslem dra Olšara, že by prof. Le Fur »doplnil pro český překlad svůj Nástin mnohými dodatky«; předeslal k českému vydání jen zvláštní svůj úvod, v němž velmi ocenil všechny dodatky, které jsem do knihy doplnil já. Panu dru Olšarovi jsem tím knihu ovšem »znehodnotil«. Zejména se dr. Olšar zlobí na moji stať o diplomatickém a mezinárodně-

právním vývoji Střední Evropy od světové války. ... »Otázka Střední Evropy nepatří vůbec do učebnice mezinárodního práva, nýbrž do čisté politiky. Toho si byl také Le Fur vědom a proto o této otázce nepojednal (sic)«. Čemuž se říká s úsměvem sancta simplicitas ...

Pokud si dovoluji chápati, p. dr. Olšar by snad ještě laskavě uznal, že na příklad Pakt Společnosti Národů je dokumentem právním, organizační pakt Malé dohody však podle něj patří do čisté politiky ... Ve Francii se k podobným úvahám ještě dodává: à bon entendant salut! Dalším hříchem mé kapitoly o Střední Evropě je prý to, že jsem ji zařadil »do oné části Le Furova díla, která je zasvěcena právu platnému«. Pro dra Olšara jsou patrně smlouvy mezi malodohodovými státy, římský pakt, balkánský pakt, pakt o definici útočnicka, atd., právem neplatným ...

Pokud se týče výtek, jež tento neočekávaný kritik mezinárodního práva adresuje autorovi knihy, nechci mu způsobovati to potěšení, abych odpovídal na místě pana prof. Le Fura.

O kritice dra Olšara mohl bych toho říci ještě mnoho. Zůstaňme však raději jen u jeho kritického výkonu, než abychom se pouštěli do věcí smutnějších.
Dr. Zdeněk Ehler.

Závěr redakce: Redakce podle svého zvyku dává slovo autoru, pokud se týče překladateli díla. Jinak v meritu ponechává zúčastněným stranám rozhodnouti spornou věc, jako vůbec redakce nechce nikoho omezovati v jeho stanovisku. Nečiní tak ani u recensenta, ani u odpovědi.

FINANČNÍ PRÁVNÍK. Spolek finančních právníků právních úředníků R. Č. S. začal vydávati nový právnícký časopis: Finanční právník, jehož úkolem jest dáti finančním právníkům našim samostatnou tribunu teoretickou a praktickou. Redaktorem jest Dr. Jan Semerád, časopis má redakční radu, v níž jest řada známých jmen. Prvními dvěma čísly se časopis velice pěkně uvedl. Teoretické články mají svou úroveň, a jest viděti, že redakční rada má bystrý praktický postřeh. Také jest sympatický postoj časopisu v ozechavých otázkách dne, kdy redakční rada proti špatně chápanému stanovisku jiných autorů nepostaví se na stanovisko autority, nýbrž se dovede postavit na stejné půdě a zápasiti stejnými prostředky, jako odpůrci, a zbraněmi, kterým každý nepředpojatý musí dáti za pravdu. Sympatické také jest, že časopis si všímá všech otázek a dovede poukázati také na takové ustanovení, kde poplatníku zákon dává určitou výhodu. Z toho jest viděti, že zásada spravedlnosti bude vůdčím stanoviskem časopisu. Přejeme novému časopisu do budoucnosti mnoho zdaru. dnk.

DR. ADOLF ŠTAFL: *Sbírka vzorců podání a vyřízení ve věcech stavebních*. Praha 1935, nákladem Československého Kompasů, stran 458, cena Kč 70.— váz. — Autor rozdělil svou práci na dvě části. První obsahuje systematický výklad stavebních řádů, platných v zemích historických (str. 1—80) a druhá vzorce ve věcech stavebních, a to jak předlohy podání stavebním úřadům, tak i vzory vyřízení těchto úřadů. Bude proto spis vhodnou příručkou nejen stavebníkům, nýbrž i stavebním úřadům samotným. Spis je napsán na podkladě zkušeností, získaných autorem v stavebním úřadě pražském, největším v naší republice. Již tato okolnost jest pro autora významnou kvalifikací, k níž přispívá též předešlá činnost autorova v oboru stavebního práva, zejména vydání dvou velmi dobrých komentářů stavebních řádů (pražského a českého). J.